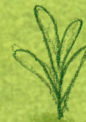

Remco Volkers & Gertie Jaquet

Roos rolt naar school

Dit is **Roos**.

Roos kan niet goed lopen.
Daarom heeft ze een stoel
met wielen.

Roos heeft veel vriendjes.

Anton

Kamiel

Fatma

Bloem

Heel vroeg wakker

De wekker van Roos gaat vroeg.

Heel heel vroeg.

Want Roos is vaak bijna te laat.

Bijna te laat aan tafel ...

Bijna te laat op school ...

Bijna te laat in huis ...

Ze moet zich altijd haasten.

Want ze treuzelt vaak.

Roos draait zich nog een keer om.

In bed is het lekker warm.

‘Kom je eruit?’ roept mama.

‘Straks ben je te laat.’

Roos vraagt: ‘Help je mij dan even?’

Daar is mama al.

'Doe je armen maar om mijn nek.'
Mama helpt Roos in haar stoel.
Roos kan niet zo goed lopen.
Daarom zit ze in een rolstoel.
Zo kan ze alles heel goed zelf.

Mama praat veel tegen Roos.
'Eet je brood en drink je melk ...
Schiet toch op ...
Je komt nog te laat op school ...
Pas op, het is glad op straat ...
Er komt vandaag ook nog sneeuw ...
Ik haal je na school op.'

Maar Roos hoort het niet echt.
Ze droomt in haar hoofd.
Ze denkt aan Kimba.
Dat is de kat van Kamiel.
Roos is dol op dieren.
Ze geeft Kimba elke dag een knuffel.
En de kat geeft haar kopjes.

Stop!

Roos is op weg naar school.
Op de dijk stopt ze voor het huis van Kamiel.
Hij zit sip voor het raam.
Kamiel gaat vandaag niet naar school.
Want hij voelt zich niet zo lekker.
Hij doet het raam op een kier.
'Hallo, Roos,' zegt hij.

Maar dan glipt Kimba naar buiten!
Het katje rent hard weg over de dijk.
'Kom hier!' roept Kamiel door het raam.
'Stop, Kimba!' roept Roos.
Ze rolt snel achter de kat aan.
Kimba glijdt van de dijk omlaag.
Hij valt bijna in het water!
Maar Roos heeft een plan.

Roos gooit haar sjaal naar de kitten.
'Klim omhoog!' roept ze naar Kimba.
Maar het lukt niet.
Hij kan er net niet bij.
Roos wappert met de sjaal.
'Pak hem met je nagels!' roept ze.
Kimba mag niet in het water vallen.
Het water is veel te koud.

Dan haakt de kat zijn nagels in de sjaal.
'Goed zo!' spoort Roos hem aan.
Kimba klimt snel verder naar boven.
Roos brengt hem weer naar Kamiel.
'Slim van je, Roos,' zegt hij.
'Bedankt, ik schrok me rot!'

'Oo, ik moet nu echt gaan.
Straks kom ik toch nog te laat.
Daag, Kamiel!'
En Roos rolt vlug door naar school.

Heel glad

Iets verder op de dijk loopt Oopje.
Hij is een soort opa.
Maar niet de opa van Roos.
Oopje loopt met een stok.
Dan ziet Roos hem glijden.
Heen en weer en heen en weer.
Het is waar wat mam zei.
De stoep is heel glad.

‘Pas op, Oopje!’ roept Roos.
‘Niet vallen!’
Maar het is al te laat ...
Snel rijdt Roos naar hem toe.

‘Gaat het?’ vraagt ze.
Oopje schudt zijn hoofd.
‘Ik wilde naar de bakker voor brood.
Maar nu durf ik niet meer.’
‘Pak mijn stoel maar vast,’ zegt Roos.
Dat doet Oopje.
Zo gaan ze samen vooruit.

Bij de bakker koopt Oopje zijn brood.

En een heel grote koek.

‘Die is voor jou.’

Roos neemt een hap.

‘Fank uu,’ zegt ze met volle mond.

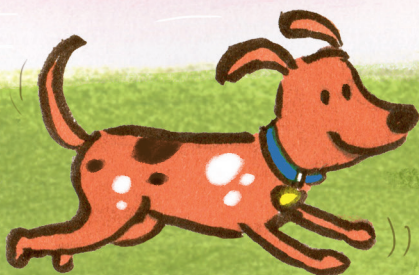
‘**Oo**, ik moet nu echt gaan.

Straks kom ik toch nog te laat.

Daag, Oopje!’

En Roos rolt vlug door naar school.

Roos is op weg naar school.
In haar stoel met wielen.
Ze heeft haast, maar de wegen zijn glad.
En ze maakt van alles mee.
Een kat in nood, een man die valt
en vrienden met pech ...
Komt ze nog wel op tijd?

ik lees

NUR 287
ISBN 978 90 487 5578 3

9 789048 755783

AVI
E3

zwijzen